

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/131/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420202036
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1420202036.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. O., O.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - Z. V., O. Y. XX.XX.XXXX, Z. V.: B. U. XX, V., zastúpená Advokátskou kanceláriou: OLEXOVA VASILISIN s.r.o., so sídlom: Gorkého 6, Bratislava a otec - U. O., O. Y. XX.XX.XXXX, Z. V.: B. U.M. XX, V., zastúpený JUDr. Tatianou Dlhošovou, advokátkou, P.O.BOX 28, Bratislava, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 02. júla 2020, č. k. 14P/20/2020-122, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 02. júla 2020, č.k. 14P/20/2020-122, potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava IV uznesením zo dňa 02.07.2020, č. k. 14P/20/2020-122 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia uviedol, že otec návrhom doručeným súdu dňa 02.06.2020 žiadal o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal matke vycestovať s maloletou R. O., O.. XX.XX.XXXX bez súhlasu otca do zahraničia, až do právoplatnosti konania o rozvod manželstva rodičov a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 25P/183/2018. Po dobu trvania neodkladného opatrenia žiadal, aby bola matka tiež povinná uložiť pas maloletej do úschovy súdu.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otec uviedol, že maloletá po rozchode rodičov žije s matkou, ktorá ju bez jeho súhlasu a vedomia od 07.09.2018 odviezla do Českej republiky, odkiaľ sa s maloletou navrátila do Slovenskej republiky dňa 17.05.2019, čím čiastočne splnila povinnosť uloženú v návratovom konaní Rozsudkom Mestského súdu v Brne, pod č.k. 40Nc/2502/2019-87 zo dňa 02.04.2019. Rozsudok bol potvrdený Krajským súdom v Brne v konaní č.k. 20CoP/172/2019-145, vydaný dňa 02.06.2019. Miestom pobytu po návrate maloletej na Slovensko od 17.05.2019 do 27.04.2020 bol Trenčín, na základe rozhodnutia matky bez jeho vedomia a súhlasu. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/183/2018-332 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/101/2019-408 zo dňa 26.04.2019 súd maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky, určil styk otca s maloletým dieťaťom, a zároveň matke uložil povinnosť vrátiť maloletú v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia do miesta jej obvyklého pobytu. Matka následne navrhla otcovi, aby pre nich prenajal dom v Bratislave a v záujme maloletej obnovili spolužitie. Požiadala ho pritom o ďalší finančný príspevok vo výške 250,- eur mesačne, čo odmietol. Matka s ním po tomto prestala komunikovať, pričom žiadal o pomoc aj kolízneho opatrovníka. Dňa 30.04.2020 požiadal o pomoc políciu, aby zistili, kde sa matka s maloletou nachádza. Podľa

ich zistenia bola matka aj maloletá v poriadku, avšak miesto bydliska ich žiadala neuvádzať. Na to otec znova kontaktoval kolíznu opatrovníčku. Až po ďalšom mailovom dopyte kolíznej opatrovníčky oznámila matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne otcovi aj kolíznej opatrovníčke mailom, že sa s maloletou presťahovala do bytu na adrese Novosvetská 41/D v Bratislave. Konaním matky v minulosti, t.j. únosom maloletej do Českej republiky, boli práva dieťaťa porušené a ohrozené, najmä právo na styk dieťaťa s druhým rodičom. Matka sama nepracuje a nie je zjavné, akým spôsobom sa podieľa na obstarávaní si prostriedkov na výživu maloletej a na svoju vlastnú výživu. Tiež zistil, že matka požiadala o vydanie nového pasu v Českej republike. Keď mu právna zástupkyňa matky oznámila novú adresu, kde budú s maloletou žiť, skontroloval túto adresu a všimol si, že tento byt je inzerovaný v realitách opäť a po zatelefonovaní mu agentka realitnej kancelárie oznámila, že od 15.06.2020 je byt pre záujemcu znova voľný k nastahovaniu. To potvrdzuje obavu otca, že pri otvorení hraníc po uvoľnení protiepidemiologických opatrení sa matka opäť pokúsi maloletú uniesť za hranice.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že vo veci podala vyjadrenie aj matka, ktorá k návrhu otca uviedla, že otec nepreukázal naliehavú potrebu pre vydanie neodkladného opatrenia, nakoľko celý návrh nie je podložený žiadnym dôkazom, ktorý by preukazoval opodstatnenosť tohto návrhu. Návrh je celý podložený iba domnienkami a informáciami, ktoré sú neúplné, zavádzajúce, vytrhnuté z kontextu a poskytujú súdu nepravdivý obraz o celej situácii. Ako otec sám uviedol, aktuálne platí rozhodnutie súdu v Českej republike, ktoré vydal na základe dohody rodičov, že matka je povinná sa vrátiť na územie Slovenskej republiky až do ukončenia konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej. Uvedené rozhodnutie o navrátení bez námietok rešpektovala a viac ako rok už žije na Slovensku, pričom situáciu považuje za stabilizovanú. Konanie o udelenie povolenia na pobyt v Českej republike bolo ukončené a s priateľom, ktorý bol českej národnosti, a ktorý bol dôvodom žiadosti o pobyt v Českej republike sa ich vzťah po presťahovaní do Slovenskej republiky rozpadol. Matka má v Bratislave prisľúbenú prácu a maloletá bola prijatá do predškolského zariadenia - Materskej školy Gorazdova 6 v Bratislave, o čom súdu predložila rozhodnutie. Za uvedeného stavu žiadne dôvody pre obdobné opatrenie, ako žiada otec, nie sú reálne dané. Uvedené neodkladné opatrenie by jej navyše zabránilo odísť aj na dovolenku, ktorú lekár maloletej kvôli neustálym alergiám a imunitným problémom odporúča. Otec stále odmieta slušnú komunikáciu, tak s ňou, ako aj s maloletou, vyvoláva konflikty a následne viní za ne matku. Jeho komunikačným nástrojom voči maloletej je šikanózne uplatňovanie rodičovských práv ako gesto moci, bez akejkoľvek miery empatie, ochoty vnímať potreby dieťaťa. Súčasťou tohto je aj uvedený návrh na neodkladné opatrenie. Matka v čase, keď odišla s maloletou do Českej republiky k sestre, nemala inú možnosť a dôvody jej odchodu boli čisto existenčné. Dnes je situácia iná. Vďaka tomu, že v Českej republike prebehli súdne konania, v ktorých súdy priznali dieťaťu práva a nevyhnutnú mieru ochrany, vrátane financií, je dnes s maloletou schopná existovať na Slovensku. Za tohto stavu odchod matky ani zďaleka nemožno hodnotiť ako svojvoľný a bol len dôsledkom jej nepriaznivej finančnej situácie, do ktorej ju otec dostal. Po tom, ako otec inicioval návratové konanie, dospeli rodičia pred súdom k dohode, že otec jej bude platiť spolu 300 eur na bývanie a 300 eur na výživu, čo české súdy vyhodnotili ako nevyhnutný predpoklad k tomu, aby bolo možné spravodlivo od nej žiadať, aby sa s maloletou mohla vrátiť vôbec na Slovensko. České súdy aj úrady sa jednohlasne stotožnili s argumentáciou matky, že navrátenie bez matky by pre dieťa predstavovalo enormnú citovú ujmu. Nakoľko matka chcela ukázať otcovi ochotu k budovaniu jeho vzťahu s maloletou, rozhodla sa po skončení nájmovej zmluvy k bytu v Trenčíne vrátiť do Bratislavy. Pri tejto príležitosti požiadala otca, či jej otec môže dočasne prispieť viac o 200,- eur, kým si nájde prácu v Bratislave. Odpoveď otca bola negatívna, matka sa však napriek tomu do Bratislavy presťahovala. Od mája jej otec začal platiť namiesto 300,- eur len 100,- eur a už za dva mesiace (máj, jún) nezaplatil ani to, čo mu ukladá súdne rozhodnutie vydané v návratovom konaní. Je prekvapivé, že kolíznej opatrovníčke na jej vyjadrenie stačilo pár fotografií predložených otcom, na ktorých sa dieťa usmieva. Ani tvrdenia o tom, že nekomunikuje s otcom, či neodpovedá kolíznej opatrovníčke, nie sú pravdivé, prostredníctvom právnej zástupkyne reagovala matka vždy a to dokonca obratom, na dôkaz čoho pripojila emaily. Návrhu otca nerozumie a má obavy, že jeho cieľom je v kontexte vyššie uvedených skutočností, kedy si otec neplní finančné záväzky voči nej a maloletej, umelo sa usiluje zatajovať príjmy v konaniach a vyhráza sa jej vyhostením, je len príprava ďalšieho šikanovania, nátlak, obmedzovanie jej slobody pohybu a možností trávenia času s maloletou. Za byt v Bratislave už zaplatila zálohu, prihlásila maloletú do materskej škôlky, je spokojná s bývaním a hľadá si prácu, ohľadne ktorej má v Bratislave najlepšie možné vyhliadky, preto nie je daný reálny dôvod na obavy, že by krajinu plánovala opustiť. Žiadne dôvody pre také obavy, ani reálne konanie tomuto ani nenasvedčuje, ani ho otec nepreukázal. Podľa matky rozhodnutie v návratovom konaní vytvorilo dostatočný právny rámec a vylučuje akékoľvek jej vycestovanie inak ako krátkodobu, za účelom dovolenky.

4. Otec vo vyjadrení doručenom súdu dňa 26.06.2019 k vyjadreniu matky uviedol, že dnes matka žije s maloletou v Bratislave bez priateľa, s ktorým žila ešte do marca 2020, pričom z Trenčína sa presťahovala dňa 27.04.2020. Presťahovanie do Bratislavy otcovi vopred neoznámila, nedvihala telefón, neodpovedala na SMS. Otec až na základe výzvy kolíznej opatrovníčky a dopytu od polície túto informáciu od matky napokon dostal. Takéto konanie je v rozpore s jeho právami, pretože dokazuje, že pre matku nie je problém s maloletou sa presťahovať kedykoľvek a kamkoľvek. Matka nemá vytvorené väzby ani vzťahy na žiadne konkrétne miesto. Tvrdenia a dôkazy matky, ktorými preukazuje svoju ustálenosť v Bratislave a svoj zámer, že neplánuje krajinu opustiť, najmä jej tvrdenie, že si zaplatila za byt zálohu, prijatie dieťaťa do materskej školy, hľadanie si práce, nie sú pre neho relevantným dôkazom o tom, že matka neplánuje krajinu opustiť. Matka nemá žiadny pracovný pomer, nemá hypotéku, žiadne záväzky, ktoré by ju nútili dodržiavať režim pracujúceho zamestnanca. Žije z prostriedkov poskytovaných tretími osobami. Aj odcestovaním na dovolenku alebo návštevou rodiny v Českej republike by podľa otca došlo k zásahu do jeho práv obmedzením jeho styku s maloletou v rámci súdom vymedzeného času.

5. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom otca, vyjadrením kolízneho opatrovníka, matky a vyjadrením otca dospel k záveru, že aktuálne nie je daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov v navrhovanom znení. Súd prvej inštancie nemal za preukázané, že by matka plánovala s maloletou opustiť Slovenskú republiku, pričom matka sa na základe návratového konania zdržiava na území Slovenskej republiky už vyše roka. Matka sa dňa 17.04.2020 vrátila do miesta obvyklého pobytu maloletej v Bratislave, maloletú prihlásila do materskej školy a hľadá si zamestnanie. Súd prvej inštancie vyslovil, že pokiaľ otec nemá istotu v matke a obáva sa, že jeho väzby s maloletou budú jej odchodom z krajiny porušené, je vhodné, aby vyvinul snahu matke jeho maloletého dieťaťa pomôcť so začlenením sa do zamestnaneckého režimu, minimálne formou súčinnosti pri navrátení profesionálnych šijacích strojov matke, ktoré od neho prostredníctvom emailu zo dňa 30.04.2020 žiadala (č.1.87), prípadne aj ďalšími ústretovými krokmi. V konaní bolo preukázané, že otec sa s maloletou aktuálne stretáva po dohode s matkou, pričom v rámci prázdninového režimu by bolo vhodné, aby sa rodičia v záujme maloletej dohodli aj na prázdninovom režime, kedy by obidvaja mohli stráviť s maloletou dlhší čas v rámci aktuálnych možností. Neodkladné opatrenie o úprave styku otca s maloletou poskytuje rozsah úpravy iba v nevyhnutnom rozsahu, pričom je v záujme maloletej, aby obidvaja rodičia strávili s maloletou dovolenku v rámci prázdninového režimu podľa svojich predstáv. Matka rozhodnutie Mestského súdu v Brne č.k. 40Nc/2502/2019-87 zo dňa 02.04.2019 rešpektuje, čo preukazuje jej návrat na územie Slovenskej republiky, pričom je účastná aj v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej. Odobratím pasu matke a uložením zákazu jej vycestovať by súd neprimerane zasiahol do ústavných práv pohybu matky aj maloletej, k čomu v rámci aktuálnej situácii v rodine navyše súd nezistil opodstatnenie. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

6. Voči uzneseniu súdu prvej inštancie podal otec včas odvolanie z dôvodu, že považuje napadnuté uznesenie za vecne a právne nesprávne, a to z dôvodu, že nemožno súhlasiť s názorom súdu, že aktuálne nie je daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov v navrhovanom znení, čo súd prvej inštancie zdôvodnil tým, že nemá za preukázané, že by matka plánovala s maloletou opustiť Slovenskú republiku a súd prvej inštancie ustálil, že odobratím pasu matke a uložením zákazu jej vycestovať by neprimerane zasiahol do ústavných práv pohybu matky aj maloletej, k čomu v rámci aktuálnej situácii v rodine navyše súd nezistil opodstatnenie. Podľa otca sa nemožno stotožniť s právnym postupom súdu prvej inštancie, ktorý návrh otca na vydanie neodkladného opatrenia smerujúci na uloženie zákazu matke vycestovať s maloletou bez súhlasu otca sám rozšíril a odôvodnil tak, že ide o zásah do práva pohybu matky vycestovať a odobrať pas. Otec odobratie pasu matky nikdy nežiadal a v konaní takýto návrh nedal. Preto odôvodnenie vydaného rozhodnutia nezodpovedá právnemu návrhu otca a odôvodnenie je tým zmätočné a nezrozumiteľné. Otec vytýka súdu prvej inštancie, že návrh nesprávne vecne posúdil. Aktuálne potreba bezodkladnej úpravy je v tomto prípade daná už tým, že matka v minulosti realizovala (dokonala čin) medzinárodný únos dieťaťa. Preto je dôvodná obava otca postačujúcim a dôvodným predpokladom neodkladnej úpravy súdom. Samotné správanie matky nie je zárukou pravdivosti jej tvrdení, ani súčasné správanie nezaručuje bezpečnosť dieťaťa pred novým únosom, resp. vyvezením dieťaťa do cudziny bez vedomia a súhlasu otca. Pokiaľ by súd žiadal od otca, aby preukázal aktuálny úmysel matky dieťa vyviezť do cudziny, žiadal by od otca splniť celkom nemožnú podmienku. Pritom neodkladné opatrenie má vo svojej podstate preventívny ochranný charakter a jeho nariadenie sa opiera o predpoklad, nie jednoznačný dôkaz, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava,

že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 C.s.p.). Tvrdenia matky o tom, že do Českej republiky odišla v septembri 2018, lebo nevidela iné možnosti, nie je ospravedlnením ani zdôvodnením jej správania, lebo nevysvetľuje, prečo matka o svojich pohnútkach klamala pred súdom vo svojich vyjadreniach, keď tvrdila, že je v Českej republike u sestry dočasne, na návšteve v septembri 2018. Toto tvrdenie opakovala, a práve otec neskôr preukázal listinnými dôkazmi, že už 11.10.2018 matka požiadala o udelenie práva pobytu z dôvodu "zlúčenia rodiny" s novým priateľom, teda dôvody ňou uvádzané ohľadne odchodu zo Slovenskej republiky sú pochybné. Zároveň otec poukázal na to, že matka vtedy urobila aj právne kroky, ktoré súdu v SR zatajila, aby dosiahla, že o maloletej bude konať súd v Českej republike, konkrétne v Jablonci nad Nisou. Rovnako žiadaná potreba súdnej úpravy je dôvodná vzhľadom na ignoráciu matky voči autoritatívnemu rozhodnutiu súdu vrátiť maloletú do Slovenskej republiky do miesta obvyklého bydliska, čo matka nerealizovala riadne v zmysle rozhodnutia návratového súdu, naopak snažila sa prispôsobovať výklad rozhodnutia svojim potrebám, hoci na úkor maloletej. Za tým účelom sa síce vrátila na územie Slovenskej republiky, na základe prvostupňového rozsudku Mestského súdu v Brne č.k. 40 Nc 2502/2019-87 zo dňa 02.04.2019, avšak zriadila si bývanie v Trenčíne - časť Kubra v čase od 17.05.2019, pričom v Trenčíne zostala bývať až do 29.04.2020, hoci jej Krajský súd v Bratislave v odvolacom konaní č.k. I1CoP/101/2019 o nariadenie neodkladného opatrenia uznesením zo dňa 26.04.2019 uložil povinnosť vrátiť maloletú do miesta obvyklého pobytu do Bratislavy. Podľa otca bolo v konaní preukázané, že matka splnila povinnosť vrátiť sa do Bratislavy až 29.04.2020 (teda o rok neskôr oproti uloženiu povinnosti rozhodnutím súdom), teda jednoznačne dôvodom návratu nebolo splnenie povinnosti uloženej súdom, ale skutočnosť, že sa s priateľom Z. T. rozišla a byť v Trenčíne jej on už ďalej neplatil, preto nemala dôvod žiť ďalej v Trenčíne, teda vrátila sa do Bratislavy. Pre zlepšenie komunikačných zručností medzi rodičmi odporučil kolízny opatrovník rodičom, aby obaja navštevovali psychológa, dohodnutého na odbore ÚPSVaR Bratislava. Otec takéto stretnutie realizoval, ale matka sa na žiaden termín nedostavila. O dôvodoch nespolupráce sa kolízna opatrovníčka matky dopytovala mailom dňa 23.07.2020. Otec má za to, že matka nie je ochotná pravdivo opísať svoje pohnútky a správanie. Matka buď nespolupracuje, alebo poskytuje súdu účelové tvrdenia. Nemožno však usúdiť, že jej tvrdenia majú takú váhu a validitu, aby sa na ne mohol otec spoľahnúť a súd z nich vychádzať. Súd je povinný zohľadniť pri rozhodovaní aj nízku mieru poctivosti, ktorú matka preukázala svojím správaním v minulosti. Otec ďalej poukazuje na to, že matka odmieta kompromis, komunikáciu, je odmietavá voči konštruktívnemu dialógu, odmieta dosiahnutie postupných cieľov, zotrúva na svojich odmietavých postojoch k otcovi aj pri spoluvýchove R.. V prípade zvýšeného tlaku sa matka správa nevyspytateľne, je ľahostajná voči obavám otca. Matka je voči otcovi ohľadne otázok dieťaťa nekomunikatíva, zásadne odpovedá alebo vyjadruje sa iba a výlučne k tým otázkam, ktoré chce riešiť ona sama. Neodpovedá na otázky otca, čím ho ponecháva v neistote v otázkach maloletej R.. Tým je daná dôvodnosť návrhu, ktorá by zabránila nevypočítateľnosti správania matky pri presunoch s maloletou. Príkladom nespolupráce matky je rozpor v zisteniach, na ktoré sa dopytuje v maily z 23.07.2020 kolízna opatrovníčka, a to v otázke, kde bola R. dňa 09.06.2020, keď kolízna opatrovníčka robila šetrenie v domácnosti matky, pričom vtedy matka tvrdila, že maloletá je v škôlke, ale škôlka následne oznámila, že maloletá je tam prijatá až od 1.septembra 2020. Otec vníma takéto správanie matky ako nespolupracujúce, zneisťujúce, zatajujúce, pričom nevidí iný dôvod pre takéto správanie, ako úpornú snahu matky uzurpovať si sama výlučne všetko rozhodovanie o maloletej. V spojitosti s nespolupracou matky so psychológom sa javí správanie matky ako vysoko rizikové, z hľadiska možnosti vycestovania s dieťaťom, a preto návrh otca je dôvodný. Otec ďalej poukazuje na to, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nežiadal zákaz vycestovať matke, v rozsahu obmedzenia pohybu matky, ale zákaz vycestovať matke s maloletou bez súhlasu otca do zahraničia. Pri súčasnom zverení dieťaťa matke je zrejmé, že dovolenka otca s dieťaťom je podmienená súhlasom matky, lebo presahuje rozsah stanoveného bežného styku (v pracovných dňoch 2 hod, každý druhý víkend dva dni). Preto vydanie zákazu podľa návrhu otca iba vytvorí rovnovážny stav medzi rodičmi pri výkone rodičovského práva ísť na dovolenku s dieťaťom.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec nesprávne interpretuje rozhodnutie súdu prvej inštancie, tvrdiac, že rozhodoval o zákaze cestovania matky, pričom z rozhodnutia je nesporné a zrozumiteľné, že súd prvej inštancie sa vyjadruje k právam na cestovanie dieťaťa, za doprovodu matky, nie matky samotnej. Otec uvádza, že nechce, aby matka cestovala s dieťaťom bez jeho súhlasu, lebo má byť zachovaná rovnosť. Pritom otec matku ani neinformoval, keď s maloletou vycestoval v roku 2019 do Českej republiky, nie to ešte, že by žiadal od nej súhlas. Matka ho požiadala aby jej také veci oznamoval a tým to považovala za vybavené. Doklady dieťaťa by mal mať pre prípad potreby k dispozícii rodič dieťaťa, nakoľko tieto doklady môžu vyžadovať a aj v praxi vyžadujú v prípade cudzincov verejné inštitúcie, školské zariadenia, sociálne ustanovizne vrátane Sociálnej poisťovne a iné úrady

vrátane cudzineckej polície. Odobratie dokladov by teda predstavovalo závažnú ujmu a vytvorenie prekážok pri vybavovaní bežnej agendy na úradoch, preto pre taký krok musí existovať vážny dôvod, resp. musí byť vykompenzovaný vážnym a dôležitým záujmom dieťaťa, alebo verejným záujmom. Taký dôvod, ako správne súd prvej inštancie uzavrel, otec nepreukázal. Z toho ako otec rieši s matkou aj otázku pasu a cestovania vyplýva podľa matky problém v komunikácii rodičov, kvôli ktorému navštívila psychológa. Otec bude radšej zahľcovať políciu, úrady, súdy a iné inštitúcie, za účelom vytvorenia pre matku nepriaznivého až dusivého prostredia, ako by hľadal spôsob korektnej komunikácie v záujme dieťaťa. Tá končí momentom, keď matka neurobí, čo chce otec, nie je pritom podstatné, či má pravdu, alebo nie. Matka vyslovila, že súdy môžu pomôcť vyriešiť zásadné problémy a úpravu vzťahov, ale nie sú schopné nahradiť normálnu spoluprácu rodičov a bežné vzťahy ohľadne dieťaťa. Nie je možné na ne prenášať celú zodpovednosť za dieťa. Nie je možné zahľcovať súdy novými a novými podaniami, ktoré neprinášajú žiadne riešenie, len zaťažujú súdy aj účastníkov, a na strane druhej matke povedať, že je kríza a otec jej nemôže platiť to, čo jej podľa súdneho rozhodnutia dlží. Nápravu dodnes nezabezpečila ani kolízna opatrovníčka, otec stále matke dlhuje výživné od mája. Po príchode do Bratislavy otec namiesto kontaktovania matky zavolať na matku políciu, rovnako zalarmoval kolíznu opatrovníčku. Matka ďalej zdôraznila, že je preukázané, že neodišla do ČR dobrovoľne, ale dôvody jej odchodu boli čisto existenčné. Preto tvrdenia otca, že ide o nevyspytateľné a svojvoľné správanie sa je vyfabulované. Matka preukázateľne stratila bývanie a maloletú vylúčili zo škôlky tesne pred nástupom školského roka, nakoľko otec neuhradil faktúru. Iná škôlka štátna ju už nemohla prijať. Za tohto stavu odchod matky nemožno hodnotiť ako svojvoľný. Aj v tomto čase matka mala záujem riešiť situáciu, pýtala sa otca v každom telefonáte, ako si to predstavuje ďalej, otec nemal záujem situáciu riešiť. Vďaka tomu, že v Českej republike prebehli súdne konania, v ktorých súdy priznali maloletej práva a nevyhnutnú mieru ochrany, vrátane financií, je dnes matka s maloletou schopná existovať v SR. Matka nemohla v ČR ostať bez povolenia na pobyt nakoľko by to mohlo viesť k vyhosteniu jej aj maloletej, a preto bola povinná žiadať o udelenie pobytu. Po tom, ako súd v ČR nariadil otcovi hradiť nájom a výživné, matka po dohode s otcom na Krajskom súde do SR prišla. Dôvod, prečo neprišla do Bratislavy, spočíval len v tom, že otec sa jej opakovane vyhrážal vyhostením, a keďže matka vie, že v Bratislave má s kolegom p. F. (bývalým riaditeľom cudzineckej polície) kontakty na cudzineckú políciu, bála sa. Toto bolo umocnené konaním otca, ktorý jej odmietal vrátiť peniaze, šijacie stroje a ďalšie veci, nájomná zmluva, ktorú jej poslal, zakazovala, aby sa na adrese prihlásila na pobyt na cudzineckej polícii, zakazovala jej návštevy a podobne, takže šlo o veľmi šikanózne podmienky až do takej miery, že nájom nebol reálne možný, bez ohrozenia pobytu matky v SR. Nie je pravda, že matka nespokojuje, je nekomunikatívna, odmieta kompromisy a podobne, čo napokon ani otec nedoložil. Matka popiera, že by sa nezúčastnila dohodnutého poradenstva na referáte ÚPSVaR. Uviedla, že p. H. oznámila rodičom, že poradenstvo nie je možné mailom dňa 29.4.2020, z dôvodu opatrení proti šíreniu Covid - 19. Matka potrebovala pomoc skôr, a preto našla pomoc iného psychológa, kde následne bol otec prizvaný. Nie je teda pravda, že otec sa zúčastnil poradenstva a matka nie. To, že otec kontaktoval p. H. a dohodol si s ňou termín bez dohody s matkou, naopak dokladuje jeho neúprimné jednanie, nakoľko na termíne sa mali dohodnúť rodičia spoločne. Matka pripája potvrdenie o tom, že dieťa do škôlky chodilo od júna. Na tomto je vidno opäť snahu neprávnou matku viniť z fiktívnych a vymyslených dôvodov. Vo svetle uvedených skutočností, kedy matka sa presťahovala, zaplatila za byt zálohu a depozit, platí nájom, našla maloletej miesto v materskej škôlke, je spokojná s bývaním a hľadá si prácu, ohľadne ktorej má v Bratislave najlepšie možné vyhliadky (v porovnaní s inými krajinami, ktorých jazyk neovláda), nie je daný dôvod na obavy, že by krajinu plánovala opustiť. Žiadne dôvody pre také obavy, ani reálne konanie tomuto ani nenasvedčuje, ani ho otec nepreukázal. Nie je podľa matky podložený naliehavý právny záujem na tom, aby matke bol odobraný pas maloletej, alebo inak bolo represívne zasahované do života matky a maloletej a ich práv.

8. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ust. § 65, 66 Civilného mimosporového poriadku a túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem,) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

9. Podľa ust. § 65 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

10. Podľa § 66 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

11. Podľa § 67 Civilného mimosporového poriadku na vady konania pred súdom prvej inštancie prihlíada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Podľa ust. § 387 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

16. Nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov uvedených v Civilnom sporovom poriadku prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, že tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, že táto dočasná úprava je potrebná, že sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav, a že sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi, a že účastník nie je obmedzený spôsobom neprimeraným povahe veci. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia súd skúma aj to, či návrh je prípustný z hľadiska ústavno-procesných princípov platných v civilnom procese, či je opodstatnený z hľadiska ochrany ústavou zaručených práv a slobôd, ktoré by mohli byť obmedzené, vylúčené, alebo suspendované výkonom neodkladného opatrenia. Pri prijímaní takéhoto opatrenia, ktoré je opatrením dočasným a neodkladným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. K nariadeniu neodkladného opatrenia stačí, ak sú tvrdené skutočnosti aspoň osvedčené, t.j. ak sa javia aspoň pravdepodobnými. Zákon nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vykonávať dokazovanie a v ustanovení § 329 ods. 1 CSP výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku (na základe predložených listín) potom nie je treba dôsledne dodržiavať tie formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení k obsahu listín, z ktorých bude súd robiť záver o tom, či sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadriť.

17. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam pred ich porušením, či ohrozením. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je pri nariadení neodkladného opatrenia súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre takéto opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Musí byť daná naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

18. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie otca, ako nedôvodné. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď návrh otca zamietol a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie. Pre doplnenie správnosti rozhodnutia odvolací súd dodáva, že neodkladné opatrenie má slúžiť najmä na ochranu záujmu maloletého dieťaťa a je dôvodné tam, kde bez jeho nariadenia hrozí dieťaťu ujma na jeho zdravom vývoji, či živote, alebo je ohrozená jeho výchova a výživa. V danom prípade nie sú splnené podmienky k nariadeniu neodkladnej úpravy, ktorú žiada otec. Len skutočnosť, že matka v minulosti bez súhlasu otca odišla s maloletým dieťaťom do Českej republiky, nie je toho času dôvodom, aby súd matke zakázal s maloletým dieťaťom, ktoré je v jej osobnej starostlivosti vycestovať s ním do zahraničia, bez súhlasu otca a prikázal matke odovzdať pas maloletej. Navyše správne poukázal súd prvej inštancie aj na skutočnosť, že matka sa navrátila na základe rozhodnutia v prebiehajúcim návratovom konaní na územie Slovenskej republiky, kde sa zdržiava už vyše roka, maloletá tu navštevuje materskú školu a skutočne nič nenasvedčuje tomu, že by matka chcela natrvalo s maloletou opustiť územie Slovenskej republiky. Dôvodom pre nariadenie

žiadaného neodkladného opatrenia otcom, nie je ani skutočnosť, že rodičia majú medzi sebou aktuálne zlé vzťahy a vládne medzi nimi nevhodná komunikácia. Tu je namieste skôr, aby rodičia podstúpili odborné poradenstvo a snažili sa za pomoci odborníka naučiť spolu komunikovať, nakoľko v najväčšom záujme maloletej sú rodičia, ktorí sa k sebe navzájom správajú úctivo a vedia spolu normálne a slušne komunikovať. K námietke otca, že súd prvej inštancie nerozhodoval o jeho návrhu, ale rozhodoval o obmedzení vycestovania matke, odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia uznesenia je zrejmé, že súd prvej inštancie posudzoval návrh otca, tak ako ho podal, teda posudzoval, či je dôvodné zakázať matke vycestovať s maloletou bez súhlasu otca a len na zdôraznenie správnosti zamietnutia takéhoto návrhu uviedol, že okrem iného by vyhovením návrhu bolo obmedzené aj právo matky. Odvolací súd nevidí napríklad dôvod, prečo by matka nemohla ísť s maloletou na nákup do Rakúska, kam bežne chodia obyvatelia pohraničných miest nakupovať, alebo napríklad na výlet do Českej republiky. Takýto zákaz potom dôvodne obmedzuje aj samotnú matku, na čo chcel súd prvej inštancie poukázať. Avšak hlavným dôvodom na zamietnutie návrhu bolo, že tu nie je daná vôbec naliehavá potreba vydať otcom navrhované neodkladné opatrenie, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

19. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).